

Nr 462

Av herr Kellgren och fru Renström-Ingenäs, om ökat anslag till utställningar av svensk konst i utlandet.

(Lika lydande med motion nr 380 i Första kammaren)

Vid 1962 års riksdag anvisades för första gången ett reservationsanslag på 100 000 kronor till utställningar av svensk konst i utlandet. Anslaget tillkom efter en gemensam framställning från alla de stora konstorganisationerna i Sverige. I framställningen begärdes att de ökade medel som krävdes för att ge den svenska konsten möjligheter att på ett slagkraftigt sätt framträda utomlands skulle ställas till Svenska institutets förfogande. För att planera utställningarna bildades enligt kungl. brev 28 juni 1962 en särskild kommitté för nutida konst knuten till institutet. I denna ingår representanter för Konstakademien, KRO, Grafiska sällskapet, nationalmuseum, moderna museet och Riksförbundet för bildande konst. Anslaget har nu utgått under tre år och man har lagt grunden för en framtida utveckling. Kommittén har i år liksom föregående år begärt att anslaget skulle höjas till 250 000 kronor. I årets statsverksproposition, bilaga 10 (ecklesiastikdepartementet), punkt B 45, föreslås emellertid att det nuvarande riksstatsanslaget Utställningar av svensk konst i utlandet skall upphöra och medel för detta ändamål liksom för svenskt deltagande i Biennalen i Venedig utgå ur reservationsanslaget Nationalmuseet: Pedagogisk verksamhet m. m. Härvid skulle den verksamhet som hittills handhåfts av Svenska institutets kommitté för nutida konst och biennalkommittén i fortsättningen administreras av nationalmuseum och moderna museet. Det skulle ankomma på Kungl. Maj:t att senare utfärda bestämmelser för det organ inom nationalmuseum som skulle förvalta anslaget.

Kungl. Maj:ts förslag har tillkommit utan någon som helst överläggning med de organisationer som är företrädde i kommittéerna och utan att man förhört sig om erfarenheterna hos kommittéernas ledamöter eller hos Svenska institutet.

All konstnärlig kvalitetsbedömning måste få ganska starka inslag av subjektivitet. En stark centralisering inom konstlivet är därför mindre önskvärd än på de flesta andra områden. För att motverka detta har Svenska institutets kommitté för nutida konst bl. a. inbjudit utländska museimän för urval till utställningar samt inlett samarbete med olika museer ute i landet. Nationalmuseum har redan genom sitt stora anslag till inlösen av

svenska konstnärers arbeten en dominerande ställning inom svenskt konstilliv; museet förvaltar även anslaget till inköp av konst för konstbildningsorganisationernas vandringsutställningar.

F. n. torde nationalmuseum sakna såväl tekniska som personella resurser för sammanställande av utställningarna för utlandet. Även om Svenska institutet fortfarande saknar tillfredsställande tekniska resurser har en viss förbättring inträtt och i och med Sverigehusets invigning i början av år 1967 kommer dessa problem att vara avhjälpda för institutets del.

Det torde erkännas av alla, att nationalmuseum är en mycket aktiv och levande institution. Den sakkunskap på den moderna konstens område som nationalmuseum representerar bör emellertid lämpligast komma utställningarna till godo genom de två representanter museet har i Svenska institutets kommitté för nutida konst.

Under åberopande av ovanstående hemställes,

att riksdagen till utställningar av svensk konst i utlandet för budgetåret 1965/66 anvisar ett reservationsanslag av (150 000 + 35 000) 185 000 kronor,

att anslaget liksom hittills ställes till Svenska institutets förfogande.

Stockholm den 27 januari 1965

Nils Kellgren

Lena Renström-Ingenäs